

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617210468
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617210468.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava a žalovanému: P. R., O.. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, G., zastúpený advokátom: JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec o zaplatenie 3.959,78 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 904,91 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 30.10.2014 do zaplatenia zastavuje.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Súd návrh Všeobecnej ochrany práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava o vstup do konania ako ďalšieho subjektu z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 18.08.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 3.959,78 Eur s príslušenstvom titulom nesplatenia pôžičky. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 02.07.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 4.000,--Eur. Žalovaný mal túto pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 106,19 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil sumu 945,13 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, žalobca dňa 27.08.2014 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočnej lehote, žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil, o čom informoval aj žalovaného listom zo dňa 29.10.2014. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby teda predstavuje sumu 3.959,78 Eur, ktorá pozostáva z istiny a zároveň si uplatňuje úroky z omeškania. Zmluvnú pokutu si žalobca v konaní neuplatňuje.

2. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca súdu zmluvu o poskytnutí pôžičky, predžalobnú upomienku zo dňa 27.08.2014 spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.10.2014 a prehľad splátok a úhrad.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 16.10.2017 uviedol, že žalovaný porušil svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku. Žalobca neevidoval úhradu troch po sebe nasledujúcich splátok,

preto listom zo dňa 27.08.2014 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu. Nakoľko k úhrade nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca úver zosplatnil dňa 19.10.2014, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.10.2014. Žalobca teda mohol svoje právo prvýkrát vykonať dňom nasledujúcim po zosplatnení dlhu t.j. 20.10.2014 a teda 3-ročná premlčacia doba neuplynula.

4. Dňa 07.12.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že nárok, ktorý uplatňuje žalobca považuje za nedôvodný v celom rozsahu. V zmysle predžalobnej upomienky zo dňa 27.08.2014 žiadal žalobca uhradiť splátku splatnú v mesiaci jún 2014 v stanovenom termíne, pod hrozbou oprávnenia neskoršieho zosplatnenia úveru. Keďže žalovaný bol v omeškaní so zaplatením uvedenej splátky viac ako tri mesiace a tiež bol žalovaný na možnosť zosplatnenia v dodatočnom časovom predstihu upozornený, žalobca pristúpil k zosplatneniu. Vzhľadom na charakter zmluvy o pôžičke bol žalobca povinný uplatniť postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa príslušných ustanovení začína plynúť premlčacia doba nie odo dňa zosplatnenia, ale v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka odo dňa splatnosti nesplnenej splátky t.j. odo dňa 20.06.2014. Žalovaný preto vznáša námietku premlčania nároku uplatneného žalobcom, nakoľko premlčacia lehota začala plynúť 20.06.2014 a uplynula 20.06.2017. Zároveň poukazoval na to, že zmluva o pôžičke neobsahuje dostatočné vymedzenie náležitostí termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch absentuje. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je v zmluve o pôžičke uvedený neurčito iba uvedením mesiaca a roku. Cieľom zákonnej úpravy náležitosti „termín konečnej splatnosti“ je, aby dodávateľ špecifikoval presný deň, kedy má nastať konečná splatnosť poskytnutého úveru. Pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/315/2012 zo dňa 20.12.2012 ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/311/2013 zo dňa 08.09.2014. Rovnako v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch t.j. výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve o pôžičke sa nenachádza dojednanie, z ktorého by bolo spotrebiteľovi už pri podpise zmluvy zrejmé, v akých termínoch je povinný splácať jednotlivé splátky, a tiež nie je zrejmé aká pomerná časť každej úhrady splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká na úroky, aká na úhradu poplatkov. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/99/2016 zo dňa 23.05.2017 ako aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20.04.2015. Ako ďalší dôvod uvádzal nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa. Dával do pozornosti § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V predmetnej zmluve o pôžičke sa v časti V. poistenie schopnosti splácať pôžičku nachádza predformulovaný text, v zmysle ktorého spotrebiteľ s podpisom samotnej zmluvy udeľuje súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky a to v rozsahu základného súboru poistenia „A“. Žalovaný je toho názoru, že v skutočnosti sa v prípade poistenia jednalo o povinný náklad spotrebiteľa, ktorý sa mal premietnuť do celkových nákladov v zmysle znenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a mal vstúpiť aj do výpočtu RPMN, pričom ak sa tak nestalo je zrejmé, že náležitosť RPMN bola v zmluve uvedená numerickejšie nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný má za to, že predmetná zmluva o pôžičke neobsahuje vyššie označené náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom absencia len jednej z podstatných náležitostí spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatnosť. Žalovaný dáva do pozornosti, že mu bola poskytnutá pôžička vo výške 4.000,--Eur, na ktorú uhradil sumu 945,13 Eur. Vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatkovosti pôžičky môže žalobca voči žalovanému evidovať pohľadávku len vo výške 3.054,87 Eur. Pre prípad ak by bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie akejkoľvek sumy poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa nachádza v situácii, ktorá mu neumožňuje zaplatiť celú sumu naraz, avšak je ju schopný splácať v mesačných splátkach maximálne vo výške 100,--Eur mesačne.

5. Dňa 20.12.2017 bolo súdu oznámené, že došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

6. Dňa 01.02.2018 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na pribratie Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov do konania v zmysle ustanovenia § 95 ods. 1 CSP.

7. Súd uznesením č.k. 6Csp/41/2017-76 zo dňa 05.02.2018 pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca a vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

8. Žalobca v podaní zo dňa 16.03.2018 uviedol, že nimi žalovaná pohľadávka nie je premlčaná. Pričom poukázal na ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je plnenie dohodnuté v splátkach, pričom ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh, premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Zároveň poukázal aj na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, táto splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Listom zo dňa 27.08.2014 bol žalovaný upozornený na meškanie s platením úveru a na možnosť zosplatenia úveru, nakoľko žalovaný dlžné splátky nezaplatil, právny predchodca úver zosplatnil k 19.10.2014 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.09.2014. Žaloba bola na súde podaná dňa 18.08.2017 a teda nárok bol uplatnený v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/228/2016-74 zo dňa 12.04.2017. Vzhľadom na námietku bezúročnosti úveru žalobca upravuje petit žaloby a trvá na zaplatení rozdielu medzi poskytnutým úverom a plnením na úver. Žalovanému bol poskytnutý úver v sume 4.000,--Eur, zaviazal sa ho splácať formou 60. pravidelných mesačných splátok vo výške 94,84 Eur. Žalovaný do začatia sporu zaplatil len na úver sumu 945,13 Eur, čo preukazuje prehľad úhrad na úver. V zmysle uvedeného si tak uplatňujú nárok na zaplatenie sumy 3.054,87 Eur s prísl. V časti o zaplatenie sumy 904,91 Eur s prísl. berú žalobu späť a navrhujú konanie v tejto časti zastaviť.

9. Podľa ustanovenia § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Nakoľko žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 904,91 Eur a v časti prínaľežiaceho príslušenstva k uvedenej istine ešte pred predbežným prejednaním veci, súd konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP zastavil. (výrok I)

13. Dňa 19. marca 2018 sa vo veci konalo pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neprítomnosť z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, neprítomný bol aj žalovaný, prítomný bol však jeho právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvajú na svojich písomných vyjadreniach a to v časti premlčania, nakoľko žalobca zobrať žalobu späť v časti týkajúcej sa bezúročnosti a bezodplatnosti právneho úkonu. Vo svojej záverečnej reči právny zástupca uviedol, že žiadajú žalobu v celom rozsahu zamietnuť a v prípade úspechu im priznať plnú náhradu trov konania.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 02.07.2013 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 4.000,--Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 60. mesačných splátkach po 98,54 Eur, pričom celkové náklady spotrebiteľa boli 1.690,40 Eur, celková suma pôžičky 5.690,40 Eur, úroková sadzba 15,90 %, RPMN 15,29 %, priemerná RPMN 20,44 % a termín konečnej splatnosti 06/2018. Zo zmluvných podmienok z čl. VIII ods. 6 bod 6.1 vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a v termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 týchto Zmluvných podmienok. Podľa čl. VIII ods. 6 bod 6.2 zmluvných podmienok, pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v Zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Podľa čl. VIII, ods. 8 bod 8.4 zmluvných podmienok, spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

15. Podľa predloženého splátkového kalendára je zrejmé, že prvú splátku mal žalovaný zaplatiť dňa 20.09.2013, ktorú uhradil až dňa 21.10.2013. Následne vykonal ešte 7 nepravidelných splátok v rôznych výškach t.j. v novembri, decembri, januári, februári, apríli, v júni a júli. Celkovo zaplatil sumu 945,13 Eur. Ďalšie platby žalovaný neuhradil. Žalobca tak dňa 27.08.2014 zaslal žalovanému predžalobnú upomienku, v ktorej žalovaného zároveň upozornil, že keď nedôjde k zaplateniu dlžných splátok, pristúpi k zosplateniu celého úveru. Z vrátenej zásielky je zrejmé, že predmetné oznámenie sa žalobcovi vrátilo dňa 23.09.2014 s označením poštového doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Keďže v stanovenej lehote nedošlo k úhrade splátok, žalobca listom zo dňa 29.10.2014 oznámil žalovanému zosplatenie celého úveru.

16. Zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. ObZ. Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ. a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol túto pôžičku v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ju za týmto účelom neprijal, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 95 ods. 1 CSP, na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

23. Zmluvné strany si v zmluvných podmienkach čl. VIII ods. 8 bod 8.4 dohodli, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je spoločnosť oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru po tom, čo spoločnosť vopred upozornila klienta na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred. Súdu bolo preukázané, že žalovaný vykonal poslednú úhradu dňa 28.07.2014, avšak úhrady vykonával nepravidelne, súd preto úhradu za október priradil k septembru, z novembra priradil k októbru, z decembra priradil k novembru, z januára priradil k decembru a čiastočne k januáru, z februára priradil k januáru, februáru a čiastočne k marcu, z apríla priradil k marcu a čiastočne aprílu, z júna priradil k

aprílu a z júla priradil k máju. Keďže žalovaný nezaplatil 3 po sebe nasledujúce splátky žalobca využil svoje právo a upozornil žalovaného listom zo dňa 27.08.2014 na nedoplatok a zároveň ho upozornil, že v prípade nesplatenia dlžnej sumy pristúpi k zosplateniu celého úveru. Žalovaný nevykonal žiadnu úhradu ani v dodatočne stanovenej lehote, preto žalobca oprávnenne pristúpil k zosplateniu celého úveru, ktoré bolo oznámené žalovanému listom zo dňa 29.10.2014.

24. V zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia lehota 3 ročná, pričom táto podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného teda je zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti. Teda splatnosť nenastáva uplynutím 3 mesiacov resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Tento názor zastáva aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 1MObdov 15/2006. Prvou nezaplatenou splátkou, od ktorej sa odvíjalo aj zosplatenie celého úveru bola splátka zo dňa 20.06.2014 a teda od tejto doby začína plynúť aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Premlčacia lehota v zmysle ust. § 103 tak uplynula dňa 20.06.2017 a nárok žalobcu sa premlčal dňa 21.06.2017. Žalobca uplatnil svoj nárok na súde až dňa 18.08.2017, preto je celý nárok žalobcu premlčaný. Čo sa týka úrokov z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 OZ) tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania. (výrok II)

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žalovaný bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalovaného predstavuje 100 %.

26. Z podania Všeobecnej ochrany práv spotrebiteľov je zrejmé, že ide o subjekt spôsobilý na pribratie do konania v zmysle citovaného ustanovenia. Z ustanovenia § 95 CSP nevyplýva povinnosť súdu pribrať tento subjekt do konania automaticky. Záonné ustanovenia umožňujú súdu zvážiť, či subjekt do konania priberie alebo nie. Súd pritom musí zvažovať predovšetkým, či takéto pribratie je v súlade s účelom citovaného ustanovenia, ktorým je podpora niektorej zo strán. Súd taktiež musí skúmať, či strana, na ktorej chce takýto subjekt vystupovať potrebuje v danom konaní podporu v konaní a či túto podporu nemôže dosiahnuť inak. Zároveň musí súd prihliadnuť aj na oprávnené záujmy protistrany, pričom je potrebné zvažovať aj účelnosť takého postupu v danom štádiu konania, t.j. či prichádzajú ešte do úvahy procesné úkony, ktoré by pribratý subjekt na podporu strany mohol vykonať.

27. V prerokúvanej veci sa žalobca domáha zaplatenia nárokov zo zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Ide teda o spotrebiteľský spor v zmysle § 290 CSP, v ktorom sa môže žalovaný ako spotrebiteľ nechať zastúpiť aj spotrebiteľskou organizáciou. Ďalej je súd v tomto spore povinný v zmysle § 295 CSP vykonať aj dôkazy, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nenavrhol, a to aj vzhľadom na povinnosť prihliadať na všetky hmotnoprávne námietky, ktoré by žalovaný mohol uplatňovať. Taktiež je v týchto sporoch vylúčené použitie rozsudku pre zmeškanie. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch tak, ako sú definované v § 290 CSP, nie je účasť osobitného subjektu podľa § 95 ods. 1 CSP potrebná, pretože súd tu má obsiahle povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi tak, aby tento neutrpel ujmu v dôsledku neznalosti práva alebo procesnej pasivity. Zároveň v konaní bol žalovaný zastúpený advokátom. Na pribratie do konania v zmysle § 95 CSP nie je právny nárok, a to ani v prípade, že by sám žalovaný s pribratím tohto subjektu súhlasil. A contrario to teda znamená, že ak súd dospeje k záveru, že podmienky na pribratie osobitného subjektu nie sú splnené, netreba ani vyzývať príslušnú stranu na to, či s pribratím súhlasí. Jej súhlas alebo nesúhlas je totiž pre rozhodnutie o pribratí nepodstatný. Z uvedených dôvodov súd návrh združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov na jeho pribratie do konania zamietol. (výrok IV)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).